

[Aksel Larsen.]

andre forslag om, hvad der skulle gøres nu i en fart, så jeg må regne med, at dette er noget af det mest væsentlige.

Jeg vil gerne med det samme sige, at vi ikke vil være med til gennemførelsen af dette lovforslag. Vi vil ikke være med bl. a. af følgende grund: nu har man efter et temmelig stort og omhyggeligt arbejde lavet en afbetalingslov, som naturligvis ikke i alle henseender giver udtryk for, hvad vi mener ville være det rigtige, men som dog er ganske brugelig, og som befolkningen og erhvervslivet har kunnet indstille sig på skulle træde i kraft om nogle få måneder. Så forekommer det os, at der skal meget tvingende grunde til pludselig hæsblesende at gribe ind og skabe panik ved at sige: nu duer loven ikke, den må laves om, og så må den skærpede lov sættes i kraft med det samme.

Det er naturligvis ikke vor eneste grund til at stille os afvisende overfor lovforslaget. Vi har også den grund, at vi synes, det er urimeligt at sætte udbetalingen op til 30 pct. af købesummen. Det er muligt, at man vil forhandle sig hen til en anden procentsats; i den henseende har jeg ikke samme opfattelse som det ærede medlem hr. Aksel Møller, for når først erhvervslivet begynder at gøre sine synspunkter gældende overfor partierne, kan det godt være, at de, der har opfundet de 30 pct., bliver noget bløde i haserne. Det er altså muligt, at det ikke bliver 30 pct., men en anden procentsats, f. eks. 25, men også en forhøjelse fra 15 til 25 pct. vil vi anse for at være urimelig. Det forekommer os, at de 15 pct., man nåede til i foråret, meget godt kan gå an. Naturligvis ville vi være villige til at forhandle om forskellige procentsatser for forskellige kategorier af varer, men det står der ikke noget om i forslaget, og jeg ved ikke, om man påtænker noget sådant.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard talte med forargelse om køb af f. eks. knallerter, biler, og jeg ved ikke hvad. Mig bekendt handles de fleste biler på veksler, ikke på afbetaling, så jeg er ikke sikker på, at en lovgivning om afbetaling vil bremse bilkøbet, men det er en sag for sig. Hvis man vil forhøje udbetalingsprocenten, må man i hvert fald overveje en graduering for de forskellige kategorier

af varer. En forhøjelse af udbetalingsprocenten for de varer, der mest købes på afbetaling af den jævne befolkning, vil i de fleste tilfælde bevirke, at denne befolkning ikke bliver i stand til at forsyne sig med nødvendige varer. Jeg ved meget godt, at der kan være tale om, at folk lader sig lokke til på afbetaling at købe noget, de strengt taget ikke har brug for og måske heller ikke har råd til at købe, men der er i forvejen undtagelsesbestemmelser i loven. Jeg tænker på køb af bøger. Jeg anser det for yderst nyttigt, at folk anskaffer sig bøger, det vil sige, det skal helst være gode bøger, men hvad er det, almindelige, jævne mennesker, som oftest fattigfolk, lader sig lokke til at købe på afbetaling? Er det ikke i høj grad store opslagsværker, leksika o. lign., som de i virkeligheden ikke har brug for, men som de kan købe ved at udbetale et ganske ringe beløb, og som de endda ofte må gå hen og sælge i Studiestræde hos en antikvar for at få nogle kontanter med det samme? Men sådan handel skal stadigvæk være undtaget fra loven. Hvad angår anskaffelse af møbler og tøj, synes jeg ikke, det skal gøres sværere for folk.

Jeg vil advare mod de alvorlige følger, det vil få for en stor del af erhvervslivet, hvis man foretager en rigoristisk forhøjelse af den procentsats af købesummen, der skal udbetales. Der er også noget andet, der peger på, at dette forslag vil komme til at ramme de ubemidlede, nemlig dette, at en mængde almindelige forbrugsvarer køber folk, der anses for at have en solid økonomisk stilling, ikke på afbetaling.

Det behøver ikke at være folk, der er rige, men blot folk, man anser for at være solide købere. De har konto i stormagasinerne, de kan købe uden udbetaling, men folk, der ikke anses for at være solide købere, kan ikke få en sådan konto. Loven vil bevirke, at flere end hidtil vil bestræbe sig for at få konto i stormagasinerne og føre mere af handelen over til dem. Jeg ved ikke, om det er det, der er regeringens eller det radikale venstres hensigt. I hvert fald kan jeg sige, at det vil blive en af følgerne, men jeg synes, det er en urimelig følge.

Jeg kan som sagt ikke mobilisere nogen velvilje overfor dette lovforslag og slet ikke udfra den tro, at det vil være med til at